

[Køpke Christensen]

højeste grad bekymre sig om, hvilket ideologisk grundlag den siddende regering har, og derfor er det i hvert fald også min pligt at gøre, hvad jeg kan, for at få stoppet en regering, der går ind for den planøkonomi, som jeg ikke bryder mig om. Det mener jeg at den nuværende regering gør, selv om det trods alt tidligere har været udtrykt, at bl.a. CD er med i regeringen for at holde den på den rigtige side af strengen osv. Jeg tror vitterlig, at vi allerede i dag kan konstatere, at der ikke er noget fodslag i regeringen. Vi har set det de sidste par dage, og de vanskelige tider vil fortsætte – ikke kun for parlamentarismen, men også for de arbejdsløse, som ikke vil blive hjulpet af det makværk, der bliver lavet nu, hvor der ikke er noget fodslag i regeringen.

Formanden:

Hr. Frank Jensen for en kort bemærkning, og så vil jeg altså lægge op til, at der hurtigst muligt derefter kan gås videre i talerrækken. Det synes jeg er rigtigt.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Hr. Jes Lunde spørger, hvad den nye regering vil gøre i 1994. Det, jeg prøver at koncentrere mig om, er de problemer for befolkningen, for familierne, som tårner sig op uden for dette hus. Det er de problemer, vi står over for lige nu, og jeg brugte min taletid til at anvise de konkrete forslag, som ligger i både regeringsgrundlaget og den åbningstale, som statsministeren holdt i forgårs.

Hr. Jes Lunde beder jo ikke om at få en ny start. Hr. Jes Lunde beder om at få en tyvstart, fordi hr. Jes Lunde er optaget af at få at vide, hvad der skal ske i 1994. Det, vi er optaget af, er at få gennemført nogle løsninger af de akutte problemer, som tårner sig op ude i samfundet netop nu, og regeringen har også indbudt SF til forhandlinger om at få ændret aktiveringsforliget på de områder, hvor vi tror, det kan få en meget større effekt, hvis det bliver gennemført med virkning i løbet af 1993. Så der ligger altså klare planer for løsninger på en lang række akutte problemer i løbet af 1993, og regeringsgrundlaget anviser en videreførelse af politikken ud over 1993.

Både fru Pia Kjærsgaard og hr. Køpke Christensen er stærkt optaget af ideologi, og det er

måske forståeligt, hvis man kommer direkte fra studiekredsen. Men denne regering er optaget af at finde løsninger på problemer, ikke af teoretiske diskussioner om liberalisme kontra socialisme kontra konservatisme. Regeringen prøver at finde konkrete løsninger på de problemer, som folk slås med i dagligdagen, og jeg tror desværre, at fru Pia Kjærsgaard og hr. Køpke Christensen tager alvorligt fejl, hvis de mener, at befolkningen sidder og venter på, at vi skal bruge dagen i dag på teoretiske og ideologiske diskussioner frem for at diskutere konkrete løsninger på familiernes alvorlige beskæftigelsessituation og alvorlige økonomiske situation.

Formanden:

Hr. Duetoft for en kort bemærkning, og så regner jeg med, at vi fortsætter i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg undrer mig egentlig over, hvad det er, hr. Holger K. Nielsen vil have mere. SF har fået de fem undtagelser fra Maastrichttraktaten, som man slog på før afstemningen den 2. juni 1992, og SF har fået garanti for, at disse fem områder kun kan ændres via en folkeafstemning. Jamen hvad i alverden vil SF have mere?

Det eneste, vi siger i CD, er, at SF ikke skal komme og sætte en mundkurv på os. Efter vores opfattelse bør Danmark på et senere tidspunkt tiltræde det europæiske samarbejde fuldt ud. I den almindelige debat vil vi kæmpe med alt, hvad vi kan, for at forsvare det synspunkt, og hvis vi på et senere tidspunkt kan få et flertal herinde og i befolkningen til at acceptere det, kommer vi med fuldt og helt. Jamen det er da helt legitimt. SF har fået alt, hvad de bad om, og derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, at hr. Holger K. Nielsen forsøger at køre debatten op til et stort skisma. CD står bag Edinburghaftalen, det er skåret ganske firkanter ud nu for anden gang i dag.

Henning Dyremose (KF):

I december 1990 gik Det Radikale Venstre til valg som medlem af en KVR-regering, men man tabte 3 mandater, og derefter sagde man selv: Vi er for små til at sidde i regering. Men